

OBSAH

Úvodem – co je antropocén	/5
I. METODOLOGIE	/25
1. Restrukturalizace sociálního prostředí	/26
2. Teoretické a empirické postupy	/31
3. Kontingence	/36
II. HYBNÉ SÍLY ENVIRONMENTÁLNÍ POLITICKÉ FILOSOFIE	/41
1. Spojení činů a slov	/42
2. Utopistika jako překonání dystopie	/50
3. Modifikace pravidel environmentálního diskurzu	/53
Závěr	/58
III. POLITICKÁ FILOSOFIE ENVIRONMENTÁLNÍ ZTRÁTY A MOCI	/61
1. O moci	/63
2. O ztrátě	/71
Závěr	/77
IV. PRVNÍ DŮVODY TRANSFORMACE POLITICKÉ FILOSOFIE V ENVIRONMENTÁLNÍ	/79
1. Na cestě k decivilizovanosti	/81
2. Ekologická modernizace a revitalizace kapitalismu	/86
3. Environmentální filosofie politicky rozumné společnosti	/96
Závěr	/104

v. DEMOKRACIE JAKO POLITICKÁ METAFORA. POLITICKÁ IMAGINACE VLÁDNUTÍ	/107
1. V čem rezonuje demokracie	/109
2. Krize demokracie	/115
3. Postdemokracie a jiná zakouzlení	/118
4. Politická metafora v environmentální filosofii	/127
Závěr	/137
VI. INDUSTRIÁLNÍ A ENVIRONMENTÁLNÍ DEMOKRACIE	/141
1. Život na úkor jiných	/145
2. Industrialismus a industriální demokracie	/154
3. Environmentální demokracie jako realistická utopie	/158
4. Environmentální demokracie předpokládá rozšíření sféry demokratické deliberace	/165
5. Upřednostnění imperativu udržitelnosti před imperativem růstu	/172
6. Environmentální práva jsou předpokladem všech ostatních práv	/179
Závěr	/180
VII. POLITICKÁ FILOSOFIE A ENVIRONMENTÁLNÍ KOMUNIKACE	/183
1. Komunikační rozmístění environmentů	/186
2. Kde probíhá komunikace?	/191
VIII. SUBJEKT A SUBJEKTIVIZACE	/199
1. Autonomní Já – fenomenologie komplexnosti	/201
2. Nebuď sám sebou	/206
Summary	/217
DOPORUČENÁ LITERATURA	/227
JMENNÝ REJSTŘÍK	/241